

نقش رفتار و اعمال مادر بر کودک / برخی اعمال و رفتارها که بدآموزی دارند

والدین به ویژه مادران که ارتباط نزدیک و مداوم با کودک دارد می توانند ناآگاهانه و بدون توجه به عواقب یک کار، بدآموزی هایی را برای فرزندان خود داشته باشد...

والدین به ویژه مادران که ارتباط نزدیک و مداوم با کودک دارد می تواند ناآگاهانه و بدون توجه به عواقب یک کار، بدآموزی هایی را برای فرزندان خود داشته باشد و این بدآموزی ممکن است مستقیم یا غیر مستقیم باشد. به گزارش خبرگزاری مهر، مادر الگوی کودک و راهنمای او در زندگی است. کودک باید از رفتار و کردار او سرمشق بگیرد و پیروی کند و نیازمند است که تصویری روشن از زندگی در پیش داشته باشد و طبعاً مادر به عنوان نخستین فرد در ارائه این تصویر است. اگرچه مادر خیرخواه کودک است و می خواهد که طفل به سعادت برسد، ولی این امر به تنهایی کافی نیست دوراندیشی و احتیاط لازم است و بدون آن امید به آینده صالح برای کودک نمی توان داشت. چه بسیار کودکانی که قربانی بدآموزی های مستقیم یا غیر مستقیم مادران خود شده اند و در مسیر زندگی خطرات متعددی آنها را تعقیب کرده است.

مادران اغلب ناآگاه و بدون توجه به عواقب یک کار بدآموزی هایی را برای فرزندان خود دارند و این بدآموزی ممکن است مستقیم یا غیر مستقیم باشد. در این زمینه به موضوعات متعددی می توان اشاره کرد.

دستور کتک زدن

طفل هرگز نباید این جرات را پیدا کند که پدر و مادر و یا خواهر و برادرش را کتک بزند. درست است که ضربه دست او آنقدر قوی نیست که به آدمی آسیب برساند ولی فراموش نباید کرد که اینک او کودک است و عملش ممکن است دلچسب به نظر آید ولی تکرار و عادت به آن عواقب نامطلوب دیگری خواهد داشت.

دستور به ناسزاگویی

مادران برای اینکه کودکان خود را به شیرین زبانی وادارند گاهی کلمات رکیکی را به او یاد می دهند و یا ممکن است در اثر غفلت او کودک آن را از جایی فرا گرفته باشد و مادران او را تشویق به بازگویی آن در حضور جمع می کنند تا بدین وسیله مجلس آرایبی شود. غافل از آنکه طفل در روزهای اولیه با لکنت و شیرین زبانی آن را ادا می کند، ولی پس از اینکه آن را فرا گرفت دیگر فراموش نمی نماید و به صورت عادت آن را به کار می برد و در چنان وضعی رفع آن عیب بسیار دشوار است.

آموزش خرافات

از دیگر بدآموزی ها آموزش اینگونه مسایل است که در تاریکی نباید آب گرم ریخت، از قبرستان نباید عبور کرد، و....

هر عملی که مادر انجام می دهد، هر سخنی که او بیان می کند یک دستورالعمل برای زندگی بعدی و یا کنونی کودک است. چشم و گوش طفل باز است می شنود و می بیند. مادر نباید بگوید که طفل متوجه نیست و یا سرش در جای دیگری گرم است. چه بسیار اوقاتی که او رفتار مادرش را زیر نظر و تحت مراقبت دارد و یا گوشش متوجه سخنان اوست. عدم مراقبت در گفتار و رفتار نوعی آموزش غیر مستقیم برای کودک است. در این موضوع هم می توان به مواردی اشاره کرد.

اعمال مادر

خودداری از انجام مسئولیت، تنبلی در انجام وظایف خانه و امر ونهی های بی حساب، بزرگی فروختن ها، خود را برتر از دیگران دانستن، تهدیدهای نیندیشیده، به مبارزه طلبیدن ها همه و همه بدآموزی است که از طریق مادر به کودک سرایت می کند. وعده دادن و عمل نکردن، حقه و کلک زدن، فریب دادن با قول و فعل از انواع دیگر بدآموزی است و باعث می شود کودک در آینده این چنین باشد.

طفل در سایه این گونه رفتار ها اولا اعتماد خود را به مادر از دست می دهد، ثانياً در می یابد که راه های دیگری هم برای فرار از زیر بار مسئولیت و عدم انجام وظیفه وجود دارد. طفل نیاز به نمایاندن خود دارد طبعاً آن گونه خود را می نمایاند که آموخته است. بر این اساس مادر باید مراقبت بیشتری در عمل و رفتار داشته باشد.

بدآموزی از راه زبان

گفتن سخنان نیشدار، حرفهای رکیک و ریشخندآمیز، حتی سوگند یاد کردن برای مسائل جزئی و کم اهمیت چه به راست و چه به

دروغ نوعي بد آموزي است که کودک آن را از مادر یاد می‌گیرد.

بدآموزي در برخوردها

مادري که به مناسبت برخورد با پدر در غياب او تخطئه اش می‌کند بت کودک را شکسته و محیط زندگي خانواده را نابسامان کرده است. مادري که در پشت سر همسایه یا میهمان بدگویی می‌کند در حالي که به ظاهر ابراز محبت می‌کند درس بدی به کوك داده است.

درمهماني ها و مجالس

آداب معاشرت و برخوردها و راه و رسم مهماني، معاشرت و... را کودک به همراه مادر می‌آموزد، رازداري درمجالس معاشرت، روابط صحیح یا غلط، شوخي هاي مناسب یا نامناسب، صداقت و یا عدم آن نسبت به هم از آن مجالس آموخته می‌شود، بنابراین خیلی ناگوار است که کودک در آن جا درس خیانت و دورویی بیاموزد.